

Rettelsesblad
(erstatte svarnotat af 12.05.2015)

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan hjælpe de børn – som er anbragt udenfor hjemmene – bedre til en mere selvstændig tilværelse
(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender)

Tak for forslaget om dette meget vigtige og relevante emne.

Årsagerne til anbringelse uden for hjemmet kan være mangeartede. Ofte kommer disse børn og unge fra ressourcetsvage familier, hvor de har været udsat for eller vidne til vold, seksuelle overgreb eller andre former for omsorgssvigt. Anbragte børn er særligt sårbare, klarer sig generelt dårligere og kan være skadet resten af livet. Vi skal hjælpe og støtte disse børn og unge.

Døgninstitutionerne gør et stort stykke arbejde for at hjælpe disse sårbare børn og unge til at få en meningsfuld, tryk og selvstændig tilværelse. Alle anbragte på døgninstitutioner får generel socialpædagogisk behandling i kraft af de kompetencer, der ligger hos personalet. Hvilken behandling der tilbydes, afhænger af det enkelte barns / den enkelte unges behov og situation. Derved bliver behandlingen ”skræddersyet” den enkelte beboer. Både før og under anbringelsen er der stort fokus på et kontinuerligt arbejde med barnet / den unge i forhold til den enkeltes sociale og psykiske udvikling. Der er ligeledes stort fokus på at selvstændiggøre de unge, give dem meningsfuld beskæftigelse samt øge deres muligheder for en selvstændig tilværelse, hvor de indgår som en integreret del af samfundet.

I nogle familier kan der have været et alkoholmisbrug. Hvis moderen har drukket meget alkohol under graviditeten, er der risiko for, at barnet får indlæringsvanskeligheder, sen udvikling, sprogproblemer eller i visse tilfælde være mentalt udviklingshæmmet med betydelig hjerneskade. Disse lidelser vil følge barnet hele livet. Ved sådanne skader, opstået pga moderens skadelige alkoholforbrug under graviditeten, der ingen helbredende behandling og derfor er det her særligt vigtigt med en tidlig indsats for at hjælpe barnet til at udnytte sine ressourcer bedst muligt.

Det skal dog nævnes, at selv om en tidlig indsats ofte er tilrådelig, er der tilfælde, hvor behovet for hjælp først opstår senere, eksempelvis hos voksne med senfølger af seksuelle overgreb i barndommen. Senfølger kan vise sig som en lang række sociale og psykiske vanskeligheder, hvilket kan gøre det svært for den enkelte at håndtere den daglige tilværelse. For at hjælpe disse mennesker til en bedre tilværelse og bidrage til, at de bliver mere arbejdsparate, har Naalakkersuisut etableret et rejsehold med psykologer, der siden september 2013 har rejst rundt i hele landet for at tilbyde den nødvendige behandling. Dette er samtidig med til at forebygge, at børn af forældre med senfølger af seksuelle overgreb, selv udsættes for seksuelle overgreb eller andre former for omsorgssvigt.

Netop forebyggelse er et vigtigt element, hvilket et andet initiativ - familierådslagning - bl.a. er medvirkende til. Her benyttes en model, der bygger på, at alle familier har ressourcer. Ved at inddrage barnet / den unge, familien og netværket, støttes familien i selv at tage ansvar i

forhold til barnets / den unges vanskeligheder. Herved kan familierådslagning være medvirkende til at forebygge anbringelser, men ligeledes sikre, at barnet / den unge får mest mulig omsorg i den pågældende situation.

Naalakkersuisut er bevidste om, at mange sagsbehandlere i kommunerne er under et stort sags- og arbejdspress. For at afhjælpe dette, er Naalakkersuisut ved at etablere en central rådgivningsenhed med et rejsehold. Enheden har til opgave at understøtte de kommunale sagsbehandlere med bl.a. sagsbehandling i komplicerede sager, opkvalificering af sagsbehandlere, udvikle procedure og understøttende redskaber samt sikre, at alle sager lever op til de lovmæssige krav.

For at sikre en god overgang til en selvstændig og voksen tilværelse, har mange anbragte børn og unge fortsat behov for støtte, efter de er fyldt 18 år. Derfor er der et krav om, at man 6 måneder før den unge fylder 18 år, udarbejder en plan for det videre forløb. Der skal ligeledes tages beslutning om, hvorvidt der skal være efterværn. Dette foregår i tæt dialog med den unge. F.eks. kan den unge tilbydes et udslusningsforløb, hvor den unge lærer selvstændigt at klare en voksertilværelse med støtte fra fagpersoner. Efterværn er en kommunal opgave.

Det skal nævnes, at hver borgers situation er enestående. Det er derfor individuelt, hvornår hjælpen skal sættes ind samt hvilken type hjælp og støtte, der er behov for. Dertil kommer, at nogle borgere vil have behov for hjælp og støtte hele livet, uanset hvor tidligt eller hvor kraftigt der sættes ind.

Naalakkersuisut ser frem til en god og konstruktiv debat i Inatsisartut.